

Ik zou anders slechts in herhaling moeten vallen van hetgeen ik bij vorige gelegenheden over dit boek schreef.

Ook het nu verschenen gedeelte van den tweeden druk is met groote zorgvuldigheid nagezien. Met de meeste nauwgezetheid wordt een aantal nieuwe middelen, die als antiseptica, desinfectantia, desodorisantia, aanbevolen zijn, vermeld. Maar de Schrijver, die zelf (blz. 388) een, in den eersten druk nog niet voorkomende, verzuchting slaakt over dien stroom, maakt het er zijn lezers niet lastig mede. Natuurlijk wordt voor formaldehyde een eervolle uitzondering gemaakt.

De belangrijkste verandering is misschien wel deze, dat STOKVIS aan den vroeger door hem en BINNENDIJK gegeven raad, om phenol met glycerine te vermengen, op grond van nadere overweging, niet meer vasthoudt.

Zeker ziet menigeen met verlangen uit naar het ook in eersten druk nog niet verschenen deel van het werk.

C. A. PEKELHARING.

INGEZONDEN.

Waarde Gerant!

Ik zal het voorbeeld van Prof. GUYE niet volgen en mijn vroeger reeds te berde gebrachte argumenten herhalen, maar verzoek hen die belang stellen in de quaestie behandeld in het Rapport der Heeren COWAN, GUYE en HALBERTSMA mijn voordracht over de verhouding van den praktizeerenden geneesheer tegenover de Levensverzekering-Maatschappijen nog eens in te zien 1).

Billijkerwijze had ik mogen verwachten, dat Prof. GUYE, dat ook nog eens gedaan had vóór dat hij mijn arbeid bespreekt; want ik moet wel onderstellen, dat zijn geheugen hem parten gespeeld heeft, nu hij mij iets heel anders laat zeggen dan ik beweerd heb.

1°. Tegenover Prof. GUYE c. s., die beweren, dat ook zelfs *zonder* de bekende gewetensbezwaren er geen reden is, om verklaringen omtrent de oorzaak van overlijden af te geven, omdat de Levensverzekering-Maatschappijen die verklaringen niet noodig hebben, heb ik beweerd, dat die Maatschappijen toch wel beter zullen weten wat zij noodig hebben dan de Schrijvers, die geheel en al buiten het bedrijf staan en heb toen aangetoond, dat een van de redenen is de wenschelijkheid om zekere contrôle op de onderzoekende geneesheeren te kunnen uitoefenen. En thans beweert Prof. GUYE, dat ik de noodzaak dier contrôle aanvoer als argument om den medicus over zijn gewetensbezwaren te doen heen stappen!

2°. Ik heb nergens de dwaasheid gezegd, dat die verklaringen als contrôle op zelfmoord verlangd worden, maar betoogd, dat de bezwaren aangevoerd

1) Dit *Tijdschrift*, 1892, I, blz. 162.

tegen het afgeven eener verklaring omtrent het overlijden bij gevallen van zelfmoord geen voldoende grond hebben.

In beide gevallen dus iets geheel anders dan mij door Prof. GUYE in den mond wordt gelegd!

Gaarne neem ik nota van de verklaring van Prof. BROUARDEL, die erkent, dat een groot deel der Fransche medici niet met hem mede gaan. Uit de wijze waarop hij dit zegt, kan men opmaken, dat dit niet medegaan regel is en wordt dus de juistheid van mijn vroeger betoog bevestigd, dat alleen in ons vaderland tegen het afgeven van een verklaring omtrent de oorzaak van overlijden bezwaar wordt gemaakt.

JB. VAN GEUNS.

De Redacteur-Gérant heeft de vriendelijkheid gehad mij bovenstaand stukje vóór het afdrukken toe te zenden, en ik maak van de mij aangeboden gelegenheid gebruik, om Dr. VAN GEUNS de verzekering te geven, dat ik niet op mijn geheugen ben afgegaan, maar zijn voordracht en de andere stukken, die over dit onderwerp in ons *Tijdschrift* gestaan hebben, met zorg overgelezen heb eer ik mijn „Aanteekening” schreef, en dat ik het bewustzijn heb niemand iets anders te hebben laten zeggen dan hij gezegd had. Wanneer ik evenwel schrijf: „Het blijkt, o. a. uit die voordracht, dat de Maatschappijen, enz.” dan zal niemand daaruit verstaan, dat hetgeen nu volgt een citaat uit die voordracht is, en de gewichtige vraag is dan ook niet of wat volgt juist in die voordracht staat en door Dr. VAN GEUNS gezegd is, maar of het waar is. Een verdere discussie over ons Rapport zal in de Maatschappij nog wel volgen. Ik wacht die gaarne af, en mocht dan blijken, wat ik voorloopig nog niet geloof, dat de meerderheid, zij het ook tijdelijk, van meening is dat het beroepsgeheim in zaken die met levensverzekering in verband staan, niet te streng moet vastgehouden worden, dan zal ik mij met BROUARDEL en SIEGENBEEK VAN HEUKELOM in geen slecht gezelschap achten te zijn, en des noods zullen wij zeggen: „*Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni.*”

GUYE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — De huisdokter. Wij zijn nog niet ten doode opgeschreven! Bij het gouden feest der Academy of Medicine hebben twee redenaars het voor den huisdokter opgenomen. Niemand minder dan President CLEVELAND zeide dat hij het betreunde, dat de ouderwetsche dokter zoo te zeggen was heengegaan met de tijden, die hij zoo nuttig gebruikt had. En Dr. JACOBI, hoewel aan het specialisme den daaraan toekomenden lofgevend, sprak zich sterk uit ten gunste van den „all-around man.” Ongetwijfeld heeft het specialisme veel bijgedragen tot bevordering van de wetenschappelijke geneeskunst, maar er is ook veel verkeers uit voortgevloeid. Vele